

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Et Bryllup giordes paa dend tid

Citation: Kingo, Thomas: "Et Bryllup giordes paa dend tid", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen , Munksgaard, 1939-74., s. 185. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kingo04val-shoot-workid79131/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter

10.

Giv Ære, Held og gode Raad,
Giv tusindfoldig Lykke,
Bekræfft du selv ald deres Daad
5 Udi dit gode Tykke!
Velsigne deres Bryst og Liv,
Og effter Døden dennem giv
Din Himmels Ære-smykke.

Th: Kingo.

10 **Merk:** Naar Brudfolk ere, kand disse too næst foregaaende Vers
siunges effter at Vielsen er skeet.

232 **E**T Bryllup giordes paa den tid, I Cana Galilæa, Da JESU
blev og samme sind, Med hans Discipler buden ind, Til Bruds
15 og Brudgoms ære.

[2] Der mand nu best i Glædskaab sad, Dem fattes Viin dend
klare, Hver vilde heldst sig gjøre glad; Hun sagde uden fare: De
fattes Viin, min kiære Søn, Jeg troer dig vist du hør min Bøn,
Hielp dem aff denne Vaade.

20 [3] Hand svarde hende mindelig, Som alle motte høre, Hvad,
Qvinde, haver jeg med dig, Paa denne tid at gjøre? Endnu det
sig ey skikker saa; Dog sagde hun: O passer paa, I Svenne, hvad
hand siger.

[4] Der vaare effter Jøde-skik, Sex Kar aff Steen tilrede, I
25 hvert vel Trende maader gik, Thi monne JESUS bede, At fylde
Karrerne med Vand, Det skeede ogsaa strax paa stand, De fyldtes
op til bredde.

233 [5] Hand øse bad og bære frem, || Lood Kiøgemestren skiænke,
Det skeede saa, de skyndte dem, Hand kunde dog ey tænke,

Hvor denne Viin var kommen fra, Men de for Boordet tiente da,
De vist' hvor de den toge.

[6] Hand taler da til Brudgom sin, Hvor pleyes dine Giæste?
Hendrukken er dend ringe Viin, Her hafve vi dend bæste: Dend
gode Viin først giver Mand, Dend ringe siden, hvor mand kand, 5
Naar de er Drukne alle.

[7] Men du har giemt dend gode Viin, Indtil nu paa det sidste,
Det synes selsomt i mit Sind, Thi jeg det ikke viste. Det første
Tegen dette er, Som JESus giord' i Verden her, Sin Ære at stad-
fæste. 10

[8] Vi bede dig, O JESu Christ, Som Egtestand til Ære, Om-
vende Vand til Viin forvist, Du vilt tilstæde være I Egteskab hos
Mand og Qvind', Und dem at leve med et Sind, Og Villen din at
giøre.

[9] Du vilt for din barmhertighed, Ald Sorg til Glæde vende, 234
Bevar dem fra U-eenighed, Og dem din Naade sende: Dig Fader,
Søn og hellig Aand, Skee Lov og Priis i alle Land, Ævindeligen,
Amen.

Kand siunges som: Hvad kand os komme til for nød, etc.

I hvo som rolig leve vil, I Egteskab med Ære, Hand give Agt 20
og høre til, Hvad Paulus monne lære, Udi sin skrift og sende-
Brev, Som hand til de Epheser skrev, Dend Lær' er værd at merke.

[2] Saa taler hand til Manden der, Hand skal sin Hustru elske,
Og hafve hend' i hiertet kjær, Som Christus, der os frelste, Hand
elskte saa sin Meenighed, At hand for hende Døden leed, At 25
hellig giøre hende.

[3] Ved Daaben gjør hand hende reen, Aff sine Synder alle,
At hun skal findes uden Meen, Og Brudgom sin befalde, Paa
det hun kand ustraffelig, Ham ær' og elske inderlig, Foruden
Falskheds Galde. 30